

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **V. L.**, zast. JUDr. Jaroslavou Moravcovou, advokátkou se sídlem Semtín 81, Pardubice, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, **za účasti**: J. M., zast. JUDr. Pavlem Jelínkem, Ph.D., advokátem se sídlem Dražkovice 181, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 22. 5. 2019, č. j. 52 A 97/2018 - 121,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 22. 5. 2019, č. j. 52 A 97/2018 - 121, **se ruší**.
- II. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Pardubicích ze dne 4. 6. 2018, č. j. ZKI PA-O-19/00460/2018/6, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 600 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně JUDr. Jaroslavy Moravcové, advokátky se sídlem Semtín 81, Pardubice.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2018, č. j. ZKI PA-O-19/00460/2018/6. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl společné odvolání stěžovatele a jeho manželky proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště Chrudim (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 3. 2018, č. j. OR-574/2016-603-51, kterým bylo částečně vyhověno jejich námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, týkající se evidence věcného břemene.

[2] Oznámením ze dne 1. 4. 2015, č. j. OO-8/2015-603, byla v obci Z., v katastrálním území Z. u Ch., zahájena obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. b) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), tj. převedením dosavadní katastrální mapy vedené jako mapové dílo na pevné podložce do elektronické podoby.

[3] Před provedením a dokončením obnovy katastrálního operátu provedl správní orgán I. stupně opravu chyby v údajích katastru nemovitostí podle § 36 katastrálního zákona, která spočívala mj. v chybném zobrazení hranic pozemků v mapě katastru nemovitostí u stavební parcely č. X a pozemkových parcel č. X a X, které jsou ve společném jmění stěžovatele a jeho manželky, a pozemkové parcely č. X, která je ve vlastnictví obce Z. Oprava chyby spočívala konkrétně v tom, že se hranice pozemků parc. č. X a X posunuly tak, že na východní straně tyto parcely již nesousedily s doposud přiléhajícími pozemky parc. č. X, X, X, X, X a X, ale mezi těmito pozemky a pozemky ve společném jmění stěžovatele a jeho manželky (parc. č. X a X) vznikla „proluka“, která se stala součástí pozemku parc. č. X ve vlastnictví obce Z. přiléhajícího z jižní strany k pozemku parc. č. X. Jelikož stěžovatel společně se svou manželkou zřídil na pozemcích parc. č. X a X v části těsně přiléhající k sousedním pozemkům parc. č. X, X, X, X a X věcné břemeno chůze a jízdy ve prospěch „každého vlastníka či spoluvlastníka pozemků parc. č. X, X a X“, provedl správní orgán I. stupně podle § 44 odst. 4 vyhlášky č. 357/2013, o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“), společně s opravou hranic pozemků také opravu geometrického a polohového určení rozsahu věcného břemene, neboť věcné břemeno bylo určeno vzdáleností od východní hranice povinných pozemků parc. č. X a X.

[4] To znamená, že současně s posunem hranic pozemků došlo také k posunu věcného břemene chůze a jízdy zřízeného na pozemcích parc. č. X a X. Tuto opravu chyby v údajích katastru nemovitostí oznámil správní orgán I. stupně stěžovateli oznámením ze dne 12. 6. 2015, č. j. OR-234/2015-603. Proti tomuto postupu (opravě chyby podle § 36 katastrálního zákona) stěžovatel nijak nebrojil, resp. nevyjádřil nesouhlas s provedenou opravou ve smyslu § 36 odst. 4 katastrálního zákona. Formální správní řízení, ve kterém by správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ve věci opravy chyby, tak zahájeno nebylo.

[5] Po dokončení obnovy katastrálního operátu a jeho vyložení k veřejnému nahlédnutí podal stěžovatel společně se svou manželkou námítky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona. Namítali mj. to, že věcné břemeno chůze a jízdy, které zřídili na svých pozemcích parc. č. X a X, bylo nesprávně přeneseno v důsledku změny zákresu hranic těchto pozemků. Rozsah tohoto věcného břemene totiž určili konkrétními souřadnicovými body, nikoli pouhou vzdáleností od hranic pozemků. Po provedené obnově katastrálního operátu tak bylo věcné břemeno vedeno v místech, kde nikdy být nemělo.

[6] Námítky správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 12. 4. 2017, č. j. OR-574/2016-603-30, zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel společně se svou manželkou (první odvolání, kterému žalovaný vyhověl a rozhodnutím ze dne 4. 7. 2017, č. j. ZKI PA-O-39/160/2017/8, rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný ve zrušujícím rozhodnutí uvedl, že při obnově katastrálního operátu provádí správní orgán I. stupně v souladu s § 55 odst. 2 písm. c) katastrální vyhlášky také opravy zjištěných chyb v katastru. Zjistil přitom, že před provedením a dokončením obnovy katastrálního operátu obsahoval katastrální operát chybu v souboru popisných informací katastru, spočívající v chybném zákresu věcného břemene na pozemcích parc. č. X a X. Z dostupných podkladů totiž vyplynulo, že věcné břemeno skutečně nebylo určeno pouhou vzdáleností od východních hranic služebných pozemků, nýbrž konkrétními souřadnicovými body v závazném souřadnicovém systému jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK). Nebylo tedy možné jeho polohu

pokračování

změnit tak, jak správní orgán I. stupně učinil postupem podle § 36 katastrálního zákona – při opravě chyby v katastrálním operátu před provedením samotné obnovy. Jinak řečeno, opravou chyby před provedením a dokončením obnovy katastrálního operátu (viz výše bod 3) vytvořil správní orgán I. stupně v katastrálním operátu chybu druhou, neboť nesprávně „přenesl“ věcné břemeno společně s hranicemi pozemků ve vlastnictví stěžovatele. Tuto v pořadí druhou chybu žalovaný v (prvním) zrušujícím rozhodnutí správnímu orgánu I. stupně vytkl.

[7] Správní orgán I. stupně v intencích (prvního) zrušujícího rozhodnutí žalovaného námitkám stěžovatele a jeho manželky ohledně nesprávné evidence věcného břemene vyhověl a v rozhodnutí ze dne 5. 10. 2017, č. j. OR-574/2016-603-40, rozhodl, že v souboru popisných informací týkajících se věcného břemene chůze a jízdy bude provedena změna. Na základě tohoto rozhodnutí mělo dojít k přesunu věcného břemene na původní místo, tj. podle určených souřadnicových bodů [pozn. Nejvyššího správního soudu: v této chvíli se tak věcné břemeno mělo nacházet nikoli na pozemcích ve vlastnictví stěžovatele a jeho manželky (parc. č. X a X), nýbrž na pozemku parc. č. X ve vlastnictví obce Z., neboť v důsledku opravy chyby v katastrálním operátu před provedenou obnovou katastrálního operátu vznikla mezi pozemky parc. č. X a X na straně jedné a pozemky parc. č. X, X, X, X, X a X na straně druhé „proluka,“ která se stala součástí pozemku parc. č. X, jak bylo popsáno výše v bodě 3 tohoto rozsudku].

[8] Proti tomuto v pořadí druhému rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5. 10. 2017, č. j. OR-574/2016-603-40, podal stěžovatel společně se svou manželkou (druhé) odvolání, kterému žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 12. 2017, č. j. ZKI PA-O-56/297/2017/7, znovu vyhověl, napadené rozhodnutí zrušil a věc opět vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že (druhé) rozhodnutí správního orgánu I. stupně postrádá oporu ve svém odůvodnění. Správní orgán I. stupně sice rozhodl ve smyslu prvního zrušujícího rozhodnutí žalovaného (tj. rozhodnutí ze dne 4. 7. 2017, č. j. ZKI PA-O-39/160/2017/8), svůj postup však dostatečně neodůvodnil, proto jeho rozhodnutí nemohlo obstát.

[9] Správní orgán I. stupně (v pořadí již třetím) rozhodnutím ze dne 7. 3. 2018, č. j. OR-574/2016-603-51, námitkám stěžovatele a jeho manželky opět částečně vyhověl a rozhodl, že v souboru popisných informací týkajících se věcného břemene chůze a jízdy bude provedena změna. Tentokrát však v souladu s druhým zrušujícím rozhodnutím žalovaného podrobněji popsal, z jakých důvodů a na základě čeho tímto způsobem rozhodl.

[10] Rovněž proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 7. 3. 2018, č. j. OR-574/2016-603-51, podal stěžovatel společně se svou manželkou odvolání (jedná se již o třetí odvolání). Tentokrát však žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 6. 2018, č. j. ZKI PA-O-19/00460/2018/6, jejich společné odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Věcné břemeno tak bylo „přesunuto“ z pozemků ve společném jmění stěžovatele a jeho manželky parc. č. X a X na pozemek ve vlastnictví obce Z. parc. č. X, který v důsledku opravy chyby před provedením a dokončením obnovy katastrálního operátu nově odděloval pozemky ve společném jmění stěžovatele a jeho manželky na straně jedné a pozemky parc. č. X, X, X, X, X a X na straně druhé (viz výše bod 3 tohoto rozsudku).

II. Rozhodnutí krajského soudu

[11] Rozhodnutí žalovaného (tj. rozhodnutí ze dne 4. 6. 2018, č. j. ZKI PA-O-19/00460/2018/6) napadl stěžovatel žalobou, ve které popsal průběh předcházejícího řízení a namítal, že ve věci nebylo rozhodnuto v souladu se zákonem. V době, kdy kupoval pozemky parc. č. X a X nebyla mezi těmito pozemky na straně jedné a pozemky parc. č. X, X, X, X, X a X na straně druhé žádná proluka. Jelikož stěžovatel společně se svou manželkou považoval prostor,

který je dnes součástí pozemku parc. č. X, za svůj vlastní, v zájmu zachování dobrých sousedských vztahů zřídil na svých pozemcích věcné břemeno tak, aby vlastníci sousedních pozemků měli na své pozemky zajištěný přístup. Z jemu neznámých důvodů však byla později vzniklá „proluka“ připojena k pozemku parc. č. X ve vlastnictví obce Z. Obnovou katastrálního operátu došlo k posunu zákresu celého bloku parcel, vč. zřízeného věcného břemene, které neodpovídá původnímu rozsahu tak, jak bylo vymezeno ve smlouvě o zřízení věcného břemene ze dne 2. 9. 2010, což jej jako vlastníka dotčených pozemků poškozuje. Věcné břemeno sice bylo v důsledku napadeného rozhodnutí přeneseno do původních míst podle smlouvy o jeho zřízení, avšak ne zcela úplně – východní hranice věcného břemene se neshodovala s určenými souřadnicemi.

[12] Krajský soud v napadeném rozsudku připomněl, že k opravě chybného zákresu hranic pozemků parc. č. X a X došlo nikoli obnovou katastrálního operátu, ale postupem podle § 36 katastrálního zákona ještě před provedením a dokončením jeho obnovy. Teprve poté, co byla oprava chyby stěžovateli oznámena, provedl správní orgán I. stupně obnovu katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Obnova přepracováním přitom probíhá tak, že se dosavadní mapové dílo vedené na pevné podložce převádí do počítačového souboru. Neprobíhá tedy nové mapování, zjišťování průběhu hranic, ani nové měření. Při obnově katastrálního operátu byl správní orgán I. stupně povinen vycházet již ze stavu po provedené opravě (tj. ze stavu, kdy již byly nesprávně zaznačené hranice pozemků ve vlastnictví stěžovatele a jeho manželky, vč. věcného břemene, opraveny), neboť tento stav byl potvrzen jako souladný s podklady, které měl správní orgán I. stupně k dispozici. Jestliže se tedy stěžovatel proti provedené opravě před obnovou katastrálního operátu nebránil (nevyjádřil s ní nesouhlas podle § 36 odst. 4 katastrálního zákona), nemohl nesprávné přenesení věcného břemene namítat ani v námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu.

[13] Poté, co se krajský soud na str. 10 a 11 napadeného rozsudku pokusil vysvětlit, jakým způsobem k chybě v zákresu hranic došlo, resp. jak byla tato chyba odstraněna, uvedl, že obnovou katastrálního operátu nemohl být stěžovatel na svých právech dotčen. V důsledku napadeného rozhodnutí žalovaného ve spojení s (třetím) rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 7. 3. 2018, č. j. OR-574/2016-603-51, bylo totiž věcné břemeno nadále evidováno nikoli na pozemcích stěžovatele a jeho manželky, ale na pozemku parc. č. X, který je ve vlastnictví obce Z., ve prospěch pozemků parc. č. X, X a X, které náleží jiným vlastníkům. Stěžovatel tak nadále nebyl vlastníkem služebného ani oprávněného pozemku. Věcné břemeno bylo nadto na základě prohlášení oprávněných o zániku věcného břemene s právními účinky ke dni 27. 3. 2018 z katastru nemovitostí vymazáno, žaloba stěžovatele tak neměla šanci na úspěch. Krajský soud ji proto podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

III. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

[14] V kasační stížnosti stěžovatel zopakoval předcházející průběh řízení a uvedl, že v době podání žaloby bylo věcné břemeno stále zapsáno v katastru nemovitostí. Po provedené obnově katastrálního operátu vznikl mezi jeho pozemky a pozemky parc. č. X, X, X, X, X, X prostor, který však v době, kdy stěžovatel pozemky parc. č. X a X kupoval, vůbec neexistoval – právě proto zřizoval stěžovatel na svých pozemcích věcné břemeno ve prospěch vlastníků sousedních pozemků. Vzniklý prostor se později stal součástí obecního pozemku parc. č. X. Stěžovatel se domníval, že cílem vymazání věcného břemene bylo znemožnění jeho přístupu na pozemek parc. č. X, neboť jestliže obec převede pozemek parc. č. X do vlastnictví jiné osoby, zcela tím ztratí přístup na svůj pozemek z veřejné komunikace. Existovalo-li by stále věcné břemeno na pozemku parc. č. X, existoval by současně přístup na jeho pozemek parc. č. X.

pokračování

[15] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti zrekapituloval, jak k opravě chyby v katastrálním operátu došlo. Zdůraznil, že stěžovatel s provedenou opravou před obnovou katastrálního operátu nevyjádřil nesouhlas. V řízení o opravě chyby pak věcné břemeno nemohlo být vymazáno, neboť správní orgán I. stupně nedisponoval k tomu příslušnou listinou. Uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v mezích platné právní úpravy, přičemž stěžovatel tvrzenou nezákonnost blíže nerozvedl. K neexistenci věcného břemene pak uvedl, že jeho výmaz byl povolen dne 18. 7. 2018, s právními účinky ke dni 27. 3. 2018. Ani případné zrušení rozhodnutí žalovaného tak nemůže vést ke změně údajů v katastru nemovitostí. Závěrem dodal, že v řízení o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu není možné řešit zajištění přístupu k jakýmkoli pozemkům.

[16] Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že k výmazu věcného břemene došlo na základě rozhodnutí vlastníků služebných a oprávněných pozemků, do kterého nemá stěžovatel právo nijak ingerovat. Stěžovatel se ve své podstatě domáhá omezení vlastnického práva k pozemku, který není v jeho vlastnictví a ke kterému nemá žádný vztah. V přístupu na pozemek parc. č. X není nijak omezen. Stěžovatel podanou kasační stížností zjevně brojí proti „posunu“ hranic pozemků, to však není možné v rámci řízení týkajícího se obnovy katastrálního operátu, neboť k tomu došlo při opravě chyby ještě před samotnou obnovou.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[17] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je řádně zastoupen (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k následujícímu závěru.

[18] Kasační stížnost je důvodná.

[19] Podstatou kasační stížnosti je posouzení zákonnosti provedené obnovy katastrálního operátu ve vztahu k pozemkům ve vlastnictví stěžovatele (tj. pozemkům parc. č. X a X) a na nich zřízenému (dnes již neexistujícímu) věcnému břemeni chůze a jízdy a s tím související zákonnosti opravy chyby v katastrálním operátu provedené v reakci na stěžovatelovy námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, resp. při jejich přezkumu.

[20] K obnově katastrálního operátu může podle účinné právní úpravy dojít třemi způsoby: a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, a c) na podkladě výsledků pozemkových úprav; viz § 40 odst. 1 katastrálního zákona. V usnesení zvláštního senátu, zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 - 12, č. 695/2005 Sb. NSS, se uvádí, že „[c]ílem obnovy katastrálního operátu je jeho aktualizace buď po stránce obsahové (je-li skutečný průběh hranic v terénu jiný, než jak je zapsán ve stávajícím katastrálním operátu – ať už následkem technické nedokonalosti původní evidence, faktického vývoje či v důsledku provedených pozemkových úprav), nebo po stránce formální (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Již z tohoto stručného popisu je zřejmé, že obnova katastrálního operátu je souborem úkonů evidenčního a technického rázu a že nesměřuje ke změně právních vztahů.“ Byť bylo toto usnesení vydáno za účinnosti dnes již zrušeného zákona České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), lze ze závěrů v něm učiněných plně vyjít i v nyní projednávané věci, neboť aktuální právní úprava obnovy katastrálního operátu se od té dřívější zásadním způsobem neliší; podstata této právní úpravy zůstala stejná.

[21] V nyní projednávané věci proběhla obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, tj. způsobem, při kterém se dosavadní katastrální mapa převádí do elektronické podoby; viz § 43 katastrálního zákona. V souladu s výše citovaným usnesením zvláštního senátu je cílem obnovy katastrálního operátu přepracováním aktualizace katastrálního operátu po stránce formální. Při tomto způsobu provádění obnovy neprobíhá zjišťování průběhu hranic, ani měření jejich skutečného stavu v terénu. Katastrální úřad vychází z údajů, které má doposud k dispozici, přičemž při obnově nedochází ke změně právních vztahů. Stejně tak tomu bylo i v nyní projednávané věci – správní orgán I. stupně neprováděl při obnově katastrálního operátu přepracováním místní šetření, nezjišťoval skutečný průběh hranic, ani tyto hranice neměřil; dosavadní katastrální mapu vedenou jako mapové dílo na pevné podložce pouze převedl do elektronické podoby.

[22] Podstatou problému v nyní souzené věci je však skutečnost, že před provedením a dokončením samotné obnovy katastrálního operátu provedl správní orgán I. stupně opravu chyb v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona. Zjistil totiž, že hranice pozemků ve společném jmění stěžovatele a jeho manželky jsou evidovány chybně v důsledku nepřesnosti při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, neboť byla překročena mezní odchylka stanovená prováděcím právním předpisem [srov. § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona]. Proto provedl tuto opravu, při které také „přenesl“ věcné břemeno chůze a jízdy zřízené na těchto pozemcích, neboť mu to v případě, že je rozsah věcného břemene vymezen určujícími mírami od hranice parcely, ukládá § 44 odst. 4 katastrální vyhlášky.

[23] Při následné obnově katastrálního operátu, resp. při přezkumu námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu správní orgány opět provedly opravu chyby v katastrálním operátu, při které znovu „přesunuly“ věcné břemeno chůze a jízdy, neboť (na rozdíl od dříve provedené opravy chyb) dospěly k závěru, že toto věcné břemeno nebylo určeno mírami od hranic parcely, ale konkrétními souřadnicovými body, což postup podle § 44 odst. 4 katastrální vyhlášky znemožňuje.

[24] V projednávané věci tak dochází ke kombinaci institutů opravy chyb v katastrálním operátu (§ 36 katastrálního zákona) a obnovy katastrálního operátu přepracováním [§ 40 odst. 1 písm. b), § 43 katastrálního zákona]. Pro posouzení zákonnosti provedené obnovy katastrálního operátu a následně provedené opravy chyby je proto nezbytné připomenout, co je smyslem těchto institutů, v čem se liší a jaký je v obou případech postup správních orgánů.

[25] Opravu chyb v katastrálním operátu upravuje § 36 katastrálního zákona, jak již bylo uvedeno výše. Podle odst. 1 tohoto ustanovení opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka, jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje katastru, které vznikly „a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.“ Účelem opravy chyb není odstraňování rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem, nýbrž toliko uvedení evidovaných údajů do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici, tj. odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005 - 125, č. 986/2006 Sb. NSS, či ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012 - 32, č. 2902/2013 Sb. NSS, srov. také usnesení Ústavního soudu ze dne 31. 8. 2018, sp. zn. II. ÚS 2534/18, či ze dne 31. 7. 2018, sp. zn. II. ÚS 2196/18).

[26] Katastrální operát tvoří podle § 5 odst. 2 katastrálního zákona soubor geodetických a popisných informací; dokumentace výsledků šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací, včetně místního a pomístního názvosloví; sbírka listin, která obsahuje

pokračování

rozhodnutí orgánů veřejné moci, smlouvy a jiné listiny, na jejichž podkladě byl proveden zápis do katastru, úplná znění prohlášení vlastníka domu a dohody spoluvlastníků o správě nemovitosti; a protokoly o vkladech, záznamech, poznámkách, dalších zápisech, opravách chyb, námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu, výsledcích revize katastru a o záznamech pro další řízení. Jestliže se mezi jednotlivými výše vyjmenovanými částmi katastrálního operátu vyskytne rozpor, opraví jej katastrální úřad i bez návrhu postupem podle § 36 katastrálního zákona. Rozpor přitom může spočívat právě v tom, že soubor popisných informací neodpovídá listinám založeným ve sbírce listin.

[27] Při opravě chyb se mění rozporné evidované údaje, aniž by se tímto postupem mohlo založit či pozbyt vlastnické či jiné právo k nemovité věci, neboť opravou chyb nemohou být dotčeny právní vztahy, pokud jejich změna není doložena listinou. Rozhodovat o sporných vlastnických či jiných právech ostatně katastrální úřad není oprávněn; o tom je oprávněn rozhodnout na základě žaloby v občanském soudním řízení pouze soud (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012 - 65, č. 2969/2014 Sb. NSS, přiměřeně srov. také rozsudek ze dne 25. 2. 2011, č. j. 5 As 88/2009 - 75, či ze dne 11. 6. 2009, č. j. 7 As 71/2008 - 48).

[28] Postupem podle § 36 katastrálního zákona tak lze opravovat pouze chyby vymezené v odst. 1 písm. a) a b) téhož ustanovení, tj. chyby vzniklé a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru a b) chyby vzniklé nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Rozhodnutí o opravě chyb existenci právního vztahu rovněž nedeclaruje. Veškeré zápisy práv se do katastru nemovitostí provádějí vkladem, záznamem nebo poznámkou, a to na základě písemností v listinné nebo elektronické podobě (srov. § 6 a § 7 odst. 1 katastrálního zákona, srov. také výše citované usnesení zvláštního senátu, č. j. Konf 90/2004 - 22). Jestliže je tedy v katastru nemovitostí obsažen chybný zápis práva, je možné jej napravit pouze novým zápisem, tj. novým vkladem, záznamem či poznámkou, podle povahy zapisovaného práva.

[29] O provedené opravě je katastrální úřad povinen vyrozumět vlastníky dotčených nemovitých věcí a jiné oprávněné a poučit je o prostředku ochrany proti jeho postupu. Vlastník nebo jiný oprávněný může v souladu s § 36 odst. 4 katastrálního zákona do 30 dnů od doručení oznámení katastrálnímu úřadu sdělit, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu (neprovede-li katastrální úřad její opravu), nesouhlasí. V takovém případě končí první fáze opravy chyb, která se doposud odehrávala mimo formální správní řízení, a začíná fáze druhá, která je závislá právě na postupu dotčených vlastníků či jiných oprávněných. Jedná se o fázi fakultativní, ke které dochází pouze tehdy, vyjádří-li dotčený vlastník či jiný oprávněný nesouhlas s postupem katastrálního úřadu, a která se již odehrává ve formálním správním řízení, jež následně vyústí ve vydání správního rozhodnutí. Po vyčerpání řádného opravného prostředku (odvolání) je rozhodnutí ve věci opravy chyb v katastrálním operátu přezkoumatelné ve správním soudnictví (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 2. 9. 2004, č. j. Konf 62/2003 - 15, č. 403/2004 Sb. NSS).

[30] Povahou chyb, které je možné postupem podle § 36 katastrálního zákona opravit, se Nejvyšší správní soud zabýval v řadě svých rozhodnutí. Podstata těchto rozhodnutí však byla vysvětlena výše – opravou chyb podle § 36 katastrálního zákona nemůže být zasaženo do právních vztahů (dochází pouze k uvedení evidovaných údajů do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici). Nevyšší správní soud proto na tato rozhodnutí pro stručnost pouze odkazuje – viz např. rozsudek ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 - 103, č. 2098/2010 Sb. NSS; ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 As 22/2013 - 26;

ze dne 30. 5. 2008, č. j. 7 As 61/2007 - 88; ze dne 5. 6. 2008 - 134, č. j. 1 As 46/2008 - 134; a ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007 - 118.

[31] Pokud jde o obnovu katastrálního operátu přepracováním, jak již bylo uvedeno výše, jde o aktualizaci katastrálního operátu po stránce formální. Ani při tomto způsobu obnovy tedy nedochází ke změně právních vztahů. V souladu s § 55 odst. 2 písm. c) katastrální vyhlášky pak provádí katastrální úřad při obnově katastrálního operátu také opravu zjištěných chyb v katastru. Právní úprava tedy předpokládá určitou kombinaci obou těchto institutů – to lze ostatně vyčíst také z ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona (viz slovní spojení „*při vedení a obnově katastru*“). I v tomto případě (opravy chyb při provádění obnovy katastrálního operátu) se však musí jednat o chyby uvedené v § 36 odst. 1 katastrálního zákona. Výše uvedené závěry týkající se opravy chyb, jež dovodila judikatura zdejšího soudu, tedy platí i v případě, že k jejich opravě dochází při obnově katastrálního operátu. Jinak řečeno, povaha institutu opravy chyb se nijak nemění, vždy se musí jednat o chyby uvedené v § 36 odst. 1 katastrálního zákona, a to ať už k jejich opravě dochází při obnově katastrálního operátu, či zcela samostatně z moci úřední nebo na žádost dotčených vlastníků.

[32] V nyní projednávané věci provedl správní orgán I. stupně před samotnou obnovou katastrálního operátu opravu chyb vzniklých podle jeho slov nepřesností [§ 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona]. Tyto chyby se týkaly nesprávného evidování hranic pozemků ve vlastnictví stěžovatele (zejm. pozemek parc. č. X a X). V důsledku provedené opravy tedy došlo k posunu východní hranice pozemků tak, že tyto pozemky již nadále nesousedily s doposud přiléhajícími pozemky parc. č. X, X, X, X, X a X, ale mezi těmito pozemky a pozemky ve vlastnictví stěžovatele a jeho manželky (parc. č. X a X) vznikla „proluka“, která se stala součástí pozemku parc. č. X ve vlastnictví obce Z., přiléhajícího z jižní strany k pozemku parc. č. X. Po opravě chyb byl tedy v katastrální mapě mezi pozemky ve vlastnictví stěžovatele a pozemky parc. č. X, X, X, X, X a X nově evidován pozemek ve vlastnictví obce Z. Současně se změnou hranic pozemků pak správní orgán I. stupně „přenesl“ věcné břemeno, které stěžovatel na svých pozemcích zřídil ve prospěch sousedních pozemků. Nově tak bylo věcné břemeno evidováno v místech zcela odlišných od jeho původního určení (věcné břemeno zatěžovalo zcela odlišnou část zemského povrchu).

[33] Přestože v nynějším řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nepřezkoumává postup správních orgánů ohledně provedené opravy chyb podle § 36 katastrálního zákona před samotnou obnovou katastrálního operátu (dlužno zopakovat, že stěžovatel s tímto postupem nevyjádřil nesouhlas), jeví se tato (první) oprava chyb provedená před obnovou katastrálního operátu zdejšímu soudu minimálně velmi zvláštní, neboť správní orgán I. stupně *de facto* vytvořil nový pozemek na úkor stěžovatele, který poté připojil k pozemku parc. č. X ve vlastnictví obce Z.; pro ilustraci srov. dále obr. č. 1 a obr. č. 2.

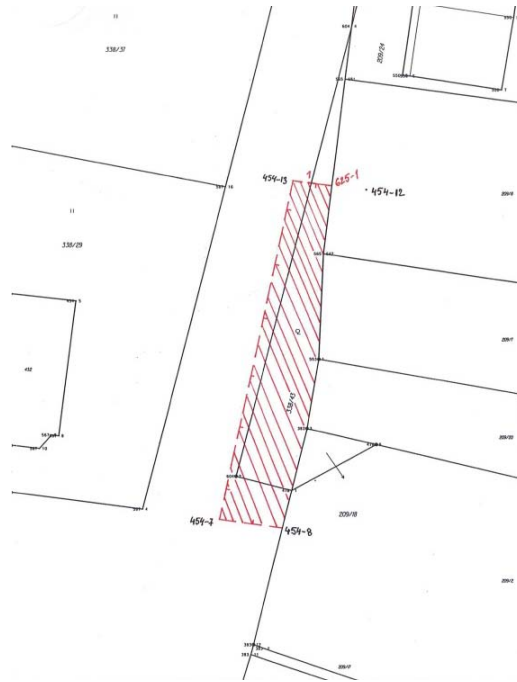
[34] Popsaný stav je v rozporu se samotným charakterem institutu opravy chyb, při kterém nemůže docházet k zasahování do právních vztahů, jak bylo ostatně popsáno výše. Z obsahu správního spisu přitom vyplývá, že stěžovatel užíval tuto část pozemku jako svou vlastní oprávněně – toto konkrétně lze vyčíst z geometrických plánů ze dne 26. 9. 1995, č. 206-556/95, a ze dne 10. 12. 1999, č. 278-274/1999, které stěžovatel správnímu orgánu I. stupně v průběhu správního řízení doložil, a které měl tento orgán nepochybně ve své dispozici již dříve, neboť na jejich základě byla vlastnická práva stěžovatele a jeho manželky k pozemkům parc. č. X a X do katastru nemovitostí zapisována, musely se tedy nacházet ve sbírce listin. Na těchto geometrických plánech se žádná „proluka“ mezi pozemky ve vlastnictví stěžovatele a jeho manželky a pozemky parc. č. X, X, X, X, X a X nenachází. Tuto „proluku“ nelze nalézt ani na geometrickém plánu č. 454-153/2010, který sloužil jako podkladová listina pro zápis věcného břemene, zřízeného na základě smlouvy ze dne 2. 9. 2010 mezi stěžovatelem a jeho manželkou na straně jedné a paní V. jako tehdejší vlastníkem pozemků parc. č. X, X a X na straně druhé (výřez z tohoto geometrického plánu viz výše – obr. č. 1, na kterém je věcné břemeno vyšrafováno). Dlužno rovněž dodat, že všechny výše uvedené geometrické plány správní orgán I. stupně po ověření příslušným zeměměřičským inženýrem potvrdil.

[35] Nejvyšší správní soud tímto nepopírá, že při vypracování zmíněných geometrických plánů mohlo dojít k určitým chybám či nepřesnostem. Na druhou stranu podstata postupu podle § 36 katastrálního zákona spočívá v odstraňování rozporů mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoli v řešení sporů mezi vlastníky či jinými oprávněnými, týkajícími se právních vztahů v daném území. Posunutím hranic pozemků ve vlastnictví stěžovatele a jeho manželky, „vytvořením“ nového pozemku a přesunutím věcného břemene do odlišných míst paradoxně správní orgány rozpor mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu vytvořily, neboť evidovaný stav (soubor popisných informací) po provedené opravě chyb před obnovou katastrálního operátu neodpovídal výše uvedeným geometrickým plánům, založeným ve sbírce listin. Tuto chybu se pak správní orgány pokusily částečně napravit opětovným přesunutím věcného břemene na původní místo poté, co stěžovatel podal námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu; viz dále.

[36] Po provedené opravě chyb provedl správní orgán I. stupně obnovu katastrálního operátu, při které převedl dosavadní katastrální mapu do elektronické podoby. Při samotném převádění dosavadní katastrální mapy vyšel již z údajů evidovaných po opravě chyb provedené před obnovou katastrálního operátu. Tomu by v obecné rovině nebylo možné nic vytknout, avšak správní orgán I. stupně v důsledku série následujících zrušujících rozhodnutí žalovaného v rozporu s platnou právní úpravou opětovně zasáhl do právních vztahů nejen stěžovatele, ale také obce Z. K tomuto zásahu došlo konkrétně tím, že „přenesl“ věcné břemeno (původně zřízené na pozemcích parc. č. X a X z důvodů neexistence přístupu na sousední pozemky parc. č. X, X a X; po provedené opravě chyb před obnovou katastrálního operátu přenesené směrem na západ do odlišných míst, viz výše) na pozemek parc. č. X, který v důsledku dříve provedené opravy chyb nově odděloval pozemky ve vlastnictví stěžovatele s těmito z věcného břemene oprávněnými sousedními pozemky. Svůj postup přitom správní orgány odůvodnily opět institutem opravy chyb, neboť podle § 55 odst. 2 písm. c) katastrální vyhlášky se při obnově katastrálního operátu přepracováním provede rovněž oprava zjištěných chyb v katastru. Žalovaný přitom uvedl, že nesprávný zápis věcného břemene představuje „*chybu souboru popisných informací katastru, která se nacházela v katastrálním operátu před provedením obnovy a při obnově nebyla odhalena.*“ Současně uvedl, že věcné břemeno nebylo možné „přenést“ tak, jak učinil správní orgán I. stupně, neboť jeho rozsah nebyl vymezen pouze určitými mírami od hranic dotčených pozemků (nebylo tak možné postupovat podle § 44 odst. 4 katastrální vyhlášky), nýbrž přesnými souřadnicemi v systému S-JTSK.

pokračování

[37] Tento výsledný stav ohledně sporného věcného břemene po druhé opravě chyb provedené při přezkumu námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu je možné opět názorně ilustrovat – a to na obr. č. 3.

Obr. č. 3: červenou barvou vyznačené věcné břemeno mimo pozemky ve vlastnictví stěžovatele, kam bylo v důsledku napadených správních rozhodnutí zpět „přeneseno“ (obrázek je přílohou prvostupňového rozhodnutí ze dne 7. 3. 2018, č. j. OR 574/2016-603-51)

[38] „Přenesením“ věcného břemene z míst, kde se nacházelo po první opravě chyb provedené před obnovou katastrálního operátu, do míst určených původními souřadnicemi ve smlouvě o zřízení věcného břemene došlo dle názoru Nejvyššího správního soudu zcela evidentně k dotčení právních vztahů v daném území, neboť nově byl věcným břemenem zatížen pozemek ve vlastnictví obce Z., který mezi pozemky ve vlastnictví stěžovatele a jeho manželky na straně jedné a pozemky parc. č. X, X, X, X, X a X na straně druhé vznikl v důsledku první opravy chyb. Služebným pozemkem se tak stal paradoxně pozemek zcela odlišný; věcné břemeno nadále ani z části nezatěžovalo pozemky ve vlastnictví stěžovatele a jeho manželky, přestože jej původně zřizovali oni sami na svých pozemcích, ale nově zatěžovalo pozemek náležející zcela odlišnému vlastníkovi – obci Z. Správní orgány tak svým postupem fakticky převzaly roli soudu v občanskoprávním řízení, neboť opravou chyb podle § 36 katastrálního zákona v rámci přezkumu námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu *de facto* rozhodly o tom, který pozemek je z hlediska sporného věcného břemene pozemek služebný.

[39] Řešení této otázky (sporného rozsahu věcného břemene, resp. jeho přesun do zcela odlišných míst a zatížení pozemku, který náleží odlišnému vlastníkovi) však nespadá do pravomoci správních orgánů. Jak Nejvyšší správní soud uvedl v již citovaném rozsudku č. j. 7 As 90/2012 - 65, „[k]atastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, ale při opravě chybného údaje katastru však nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých

podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.“ Posledně uvedenému požadavku v nyní projednávané věci správní orgány nedostály.

[40] Přestože stěžovatel ve své kasační stížnosti napadal především opravu chyb provedenou před samotnou obnovou katastrálního operátu, která však není předmětem nynějšího přezkumu a ke které nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu, než odkázat stěžovatele na řízení ve věcech občanskoprávních (viz výše), namítal také to, že k přesunutí věcného břemene do původních míst druhou opravou chyb při přezkumu podaných námitek došlo nezákonně. Tuto námitku uváděl jak v průběhu správního řízení, tak v řízení před krajským soudem. Žalovaný, ani krajský soud však na jeho argumentaci patřičně nereagovali. Přestože pak krajský soud odkázal na přílehavou judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se opravy chyb, při své snaze obhájit postup správních orgánů zcela přehlédl, že rovněž touto druhou opravou chyb v navazujícím přezkumu námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu došlo k zásahu do právních vztahů v daném území. V tomto ohledu je proto kasační stížnost důvodná a napadený rozsudek nemohl obstát, stejně jako rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

[41] Nejvyšší správní soud však musí odmítnout domněnky stěžovatele ohledně záměru obce Z. znemožnit mu přístup k jeho pozemku parc. č. X. Zdejší soud souhlasí s názorem žalovaného, že v řízení o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu není možné řešit zajištění přístupu k jakýmkoli pozemkům. Stěžovatel nadto zřídil společně se svou manželkou věcné břemeno na svých pozemcích ve prospěch „každého vlastníka či spoluvlastníka pozemků parc. č. X, X a X.“ Byl tedy vlastníkem pozemků služebných – podstatné však v této věci je, že v důsledku obou provedených oprav chyb v katastrálním operátu se věcné břemeno nadále nacházelo na pozemku parc. č. X ve vlastnictví obce Z. (který byl nově pozemkem služebným). Přestože by tedy věcné břemeno bylo v katastru nemovitostí stále na tomto pozemku parc. č. X evidováno (čehož se stěžovatel domáhal), neměl by tím přístup na svůj pozemek nijak zajištěn, neboť nebyl z tohoto věcného břemene oprávněnou osobou a nadále nebyl ani vlastníkem pozemku služebného.

V. Závěr a náklady řízení

[42] Nejvyšší správní soud uzavírá, že shledal kasační stížnost důvodnou, napadený rozsudek krajského soudu proto s odkazem na § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil (výrok I.).

[43] Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu, a pokud již v řízení před krajským soudem byly pro takový postup důvody, současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu může sám podle povahy věci rozhodnout o zrušení rozhodnutí správního orgánu [§ 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s.]. V dané věci by krajský soud v souladu s vysloveným závazným právním názorem a charakterem vytýkaných vad neměl jinou možnost, než zrušit rozhodnutí žalovaného. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 110 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. rozhodl tak, že sám rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2018, č. j. ZKI PA-O-19/00460/2018/6, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (výrok II.).

[44] V dalším řízení je žalovaný vázán výše vysloveným právním názorem zdejšího soudu, který lze stručně shrnout následovně. Opravou chyb v katastrálním operátu provedenou při přezkumu námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu nemohl správní orgán I. stupně napravovat výše popsanou chybu spočívající v nesprávné evidenci rozsahu věcného břemene, kterou způsobil předtím postupem podle § 36 katastrálního zákona, neboť tím opětovně zasáhl do právních vztahů v daném území.

pokračování

[45] Pro úplnost pak Nejvyšší správní soud dodává, že dne 27. 3. 2018 byl katastrálnímu úřadu doručen návrh na vklad do katastru nemovitostí – výmaz sporného věcného břemene chůze a jízdy, a to na základě prohlášení oprávněných o zániku věcného břemene (vkladové řízení sp. zn. V-2584/2018). Dne 18. 7. 2018 bylo katastrálním úřadem rozhodnuto o povolení vkladu – věcné břemeno bylo z katastru nemovitostí s účinky ke dni 27. 3. 2018 vymazáno. Přestože bylo napadené rozhodnutí žalovaného vydáno dne 4. 6. 2018 (tj. po dni, ke kterému nastaly účinky výmazu), za rozhodující je nutné považovat den, kdy byl vklad vlastnického práva povolen – tj. 18. 7. 2018 (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2006, sp. zn. 28 Cdo 990/2006). Žalovaný tudíž logicky nemohl výmaz věcného břemene v žalobou napadeném rozhodnutí zohlednit. Jelikož při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (viz § 75 odst. 1 s. ř. s.), nemohl výmaz zohlednit ani krajský soud. Napadené rozhodnutí však trpí výše popsány vadami, na což krajský soud dostatečně nereagoval; napadený rozsudek, jakož i rozhodnutí žalovaného, proto neobstojí a zdejší soud nemohl postupovat jinak, než je zrušit a věc vrátit žalovanému zpět k dalšímu řízení. V něm však představuje výmaz sporného věcného břemene takovou skutečnost, které nemohla být uplatněna dříve (srov. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů); žalovaný tedy bude povinen k této skutečnosti přihlídnout.

[46] Pokud jde o prvně provedenou opravu chyb postupem podle § 36 katastrálního zákona (tj. opravu před samotným provedením obnovy katastrálního operátu, v důsledku které byly „přesunuty“ hranice pozemků parc. č. X a X, viz výše obr. č. 2), jak již bylo uvedeno v argumentační části tohoto rozsudku, tato oprava není v nyní projednávané věci předmětem přezkumu, Nejvyšší správní soud proto odkazuje žalobce na řízení ve věcech občanskoprávních.

[47] Podle § 110 odst. 3 věty druhé s. ř. s. rozhodne Nejvyšší správní soud v případě, že zruší podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. rozhodnutí žalovaného, o nákladech řízení o kasační stížnosti i o nákladech řízení před krajským soudem. Náklady řízení o žalobě a náklady řízení o kasační stížnosti tvoří v tomto případě jeden celek a Nejvyšší správní soud rozhodl o jejich náhradě výrokem vycházejícím z § 60 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (výrok III.).

[48] Stěžovatel měl ve věci plný úspěch, proto mu podle § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží vůči neúspěšnému žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady jsou tvořeny souhrnnou částkou 8000 Kč za soudní poplatky (soudní poplatek za žalobu ve výši 3000 Kč a soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč). Dále jsou náklady řízení tvořeny částkou připadající na zastoupení stěžovatele advokátem, a to jak v řízení před krajským soudem, tak v řízení před Nejvyšším správním soudem. Pro určení výše nákladů spojených s tímto zastoupením se použije v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupce stěžovatele učinil ve věci celkem 4 úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu], 2 písemná podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], jimiž jsou žaloba a kasační stížnost, a účast na jednání u krajského soudu [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu]. Za každý úkon právní služby v dané věci náleží mimosmluvní odměna ve výši 3100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d), ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celkem za jeden úkon právní služby připadá částka 3400 Kč. Stěžovateli tedy náleží částka 13 600 Kč.

[49] Osobě zúčastněné na řízení nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí vznikly náklady. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení – viz § 60 odst. 5 (výrok IV.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. září 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu